

20 czerwca 1931 r.

DO6L 1/20

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13615.

Kl. 8 a 9.

Emil Mundorf
(Aachen, Niemcy).

Sposób prania i wyżymania tkanin.

Zgłoszono 16 grudnia 1929 r.

Udzielono 22 kwietnia 1931 r.

Przy praniu i wyżymaniu podczas dekatyzacji tkanin przeznaczonych na ubiory, pojedyncze odcinki tkanin są zszywane swemi końcami i przeprowadzane jako taśma bez końca pomiędzy wałkami piorącymi i wyżyającymi. Przy sposobie obróbki podłużne nici tkaniny utrzymywane są stale w większym lub mniejszym napięciu, podczas gdy nitki poprzeczne pozostają zupełnie swobodne. Skutek tego jest taki, że tkanina albo wcale lub tylko niewiele zstępuje się w kierunku podłużnym, przeciwnie często nawet wyciąga się, zaś w kierunku nitek poprzecznych zstąpienie może wynieść od 20—25%. Tymczasem już i w obróbkach przed praniem i wyżymaniem, zwłaszcza przy samem tka-

niu, nici osnowy stale pozostają silnie napięte, podczas gdy nitki wątku są mniej lub więcej nienapięte. Ta różnica napięcia nitek osnowy i nitek wątku przy znanych sposobach prania i wałkowania, nietylko że nie zostaje wyrównana, ale przeciwnie nawet zwiększona, gdyż przy takiej obróbce jak to wyżej zaznaczone zachodzi duże zwolnienie nitek wątku zaś żadne nitek osnowy.

Ta nierównomierność napięcia obu rodzajów nitek jest wielką wadą a równocześnie przyczyną szybkiej straty formy i zużycia się ubiorów wykonanych z takich materiałów.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu usunięcia powyższej wady i polega na

tem, że tkaniny przeprowadzane są przy praniu i wyżymaniu w kierunku przeciwnym aniżeli wyżej opisany t. j. w kierunku ich nitek poprzecznych, w tym celu tworzy się taśmę tkaniny z szeregu dowolnie długich odcinków materiału zszytych z sobą wzdłuż kantów podłużnych, tak że w kierunku długości taśmy gotowej do obróbki biegną nitki wątku, zaś nitki osnowy biegną w kierunku poprzecznym taśmy. Przy przeprowadzaniu takiej taśmy przez walce piorące i wyżyjące, nitki wątku tkanin utrzymywane są w napięciu podobnie jak poprzednio nici osnowy, tak że zstąpienie się nitek wątku jest mniej lub więcej utrudnione, podczas gdy nici osnowy zstępują się bez przeszkody, t. j. zostają zwalniane z napięcia. W ten sposób unika się przy praniu i wyżymaniu nierównomierności zwalniania obydwóch rodzajów nitek. Tkanina w ten sposób obrobiona nie zstępuje się i ubiory z niej wykonane zachowują przy noszeniu dobry krój i odporniejsze są na zużycie.

Na rysunku przedstawiony jest odcinek taśmy wykonanej stosownie do pomysłu wynalazku.

Taśma utworzona jest z pewnej liczby odcinków *a* materiałów, które to odcinki posiadają długość normalną lub też są odpowiednio skrócone przez podzielenie i

zszyte są z sobą krawędziami podłużnymi *a'*. Nitki osnowy w tak utworzonej taśmie biegną w kierunku zaznaczonym strzałką *b*, to znaczy wpoprzek taśmy, zaś nici wątku biegną w kierunku strzałki *c*, to znaczy w kierunku długości taśmy. Taśma przeprowadzana jest między wałkami piorącymi i wyżyjącymi w kierunku strzałki *c*, to znaczy wzdłuż nitek wątku. Same walce piorące i wyżyjące mogą być ogólnie używanego rodzaju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób prania i wyżymania tkanin przeznaczonych na ubrania, znamienny tem, że tkanina przeprowadzana jest między wałkami piorącymi i wyżyjącymi wzdłuż biegu nitek wątku.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że taśma tkanin składa się z szeregu odcinków materiału zszytych z sobą swemi krawędziami podłużnymi tak, że nitki wątku tkanin biegną wzdłuż długości taśmy, a nitki osnowy wpoprzek tej taśmy.

Emil Mundorf.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

